

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 20 DE SETEMBRE DE 2019 | Número 51

PÀG. 3 | JOSEP MANUEL VALLEJO
Esmorzar amb els pobres

PÀG. 4 | ELOI ARAN
Un espai multicultural
d'interioritat escolar al suburbi

PÀG. 7 | CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA
Anglès, bàsquet... catequesi?

PÀG. 11 | VENTURA PUIGDOMÈNECH
"L'Església a Algèria és social i espiritual"

PÀG. 16 | URC
"L'Horeb mostra la vitalitat
de la vida religiosa"

PÀG. 18 | CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA
Caminar i pregar per Barcelona

PÀG. 22 | VIVES
"Fomentar l'acollida és un deure
indefugible dels països europeus"

**Els quatre Evangelistes vetllaran
Barcelona des de la Sagrada Família | PÀG. 9**

PÒRTIC

D'aquí a dos anys, quan aixequem el cap, veurem la representació dels quatre evangelistes mirant-nos des de les torres centrals de la Sagrada Família. Poc després, durant el 2022, culminarà la torre central una creu monumental. Queden quatre dies perquè la iconografia cristiana de la Sagrada Família marqui definitivament la ciutat de Barcelona. L'atreviment i creativitat artística de Gaudí és un bon far per l'empenta pastoral que potser li falta avui a l'Església. Que convidi a mirar amunt.

SUMARI

3 Panoràmica

Esmorzar amb els pobres, per Josep Manuel Vallejo
Un espai multicultural d'interioritat escolar al suburbi, per Eloi Aran
Anglès, bàsquet... catequesi?, per CPL

9-27 Actualitat

Els quatre Evangelistes vetllaran Barcelona des de la Sagrada Família
Ventura Puigdomènech: "L'Església a Algèria és social i espiritual"
"L'Horeb mostra la vitalitat de la vida religiosa"
Caminar i pregar per Barcelona, la proposta del Consell Evangèlic de Catalunya
Bombes, plata, campanes... també a Santa Maria del Pi
Vives: "Fomentar l'acollida és un deure indefugible dels països europeus"
Planellas participa en el curs anual de formació per a nous bisbes al Vaticà

28 Recull de premsa | El Papa a Tailàndia i Japó - Bisbes demanen tancar el CIE

29 Agenda | Missa de la Mercè - 100 anys de Caravaggio a Montserrat - Sopar dels sentits

31 La setmana a les xarxes

Esmorzar amb els pobres

PER JOSEP MANUEL VALLEJO
A CATALUNYA FRANCISCANA

Vaig trobar l'altre dia un llibre de la Viqui Molins, amb el títol *Los desayunos con sor Genoveva*. Allí narra com a l'Obra Social Santa Lluïsa de Marillach, a la Barceloneta, després de l'Eucaristia del diumenge, moltes persones venien a demanar un entrepà per esmorzar. Sor Genoveva es va preguntar: Per què no esmorzar junts? I a partir d'allà va començar a esmorzar amb nois drogoaddictes, marginats, semi-delinqüents... que venien a buscar-la.

Això és el que feia Jesús! Entaular-se amb els indesitjables, amb els que no estaven ben vistos... amb tot el que té l'àpat de gratuïtat, de compar-

tir, de dir: Som amics! Per a Jesús, el pecador no és un delinqüent sinó algú que s'ha perdut, que s'ha extraviat... i està patint, està malalt... "No són els sans els qui necessiten metge, sinó els malalts" (Mc 2,17). I per això Jesús va amb ells. D'aquí l'alegria per algú perdut que s'ha trobat. Com quan perdem una ovella o una moneda molt valuosa (Lc 15). Hi ha més alegria al cel per un pecador convertit que per 99 justos que no necessiten conversió. Aquests són els fariseus, els observants, que compleixen la Llei fil per randa però no estimen. Estan convençuts que són bons, que Déu està en deute amb ells, que mereixen l'amor de Déu.

El fill pròdig té la mateixa mentalitat: "Ja no mereixo que em diguin fill teu". Creu que el ser fill es mereix gràcies a les bones obres. Però aquest fill és llest, perquè reflexiona i s'adona que a casa del seu Pare s'està molt millor que en la vida dissoluta que ha portat lluny d'ell. I per això torna. S'adona que s'havia enganyat... Adonar-se que amb Jesús s'està molt millor que en la vida pagana, en orgies i en la vida dissoluta, és principi de saviesa.

Un espai multicultural d'interioritat escolar al suburbi

**PER ELOI ARAN SALA
A BETEL. ARQUITECTURA, ART I RELIGIÓ**

Temps era temps, a finals dels anys seixanta, unes religioses dedicades a l'ensenyament, compromeses amb la transformació social pròpia dels valors de l'Evangeli, van apostar decididament per obrir una escola en un barri perifèric de l'àrea metropolitana de Barcelona amb una forta presència de la comunitat gitana. Atès que els blocs d'habitatge i la composició urbana del barri era de recent creació, no hi havia edificada cap parròquia, així que el disseny del conjunt escolar comptava amb una generosa capella per donar servei de culte.

Amb el pas dels anys, l'església diocesana va edificar, ben a prop de l'escola, una parròquia;

mentre la comunitat gitana es passava al culte protestant, obrint els seus propis locals, i arribava al barri un gran contingent de famílies dels més diversos orígens, des del Magreb fins al Pakistan passant per Llatinoamèrica i l'Orient llunyà, que anava suplint la població provinent de la migració interna del sud de l'estat espanyol pròpia dels anys cinquanta i seixanta.

Veient la gran diversitat de credos i creences dels nous alumnes, amb el mateix ardor evangèlic per respondre a les seves necessitats educatives, i sabent que ja hi havia un centre de culte catòlic a la vora, es va optar per ocultar el presbiteri de la capella escolar amb un senzill

cortinatge i utilitzar així la resta de l'espai per acollir les reunions de l'associació de veïns, fer classes de reforç o altres activitats educatives, mentre els antics confessionaris en desús es reconvertien en espais d'emmagatzematge.

Aquesta és la història que el despatx **T113-Taller d'Arquitectura** es va trobar al visitar la capella escolar del **Col·legi Lestonnac de Badalona**, que enguany celebra els seus 50 anys d'aniversari al barri de Sant Roc, el 2016. La titularitat del centre tenia interès en oferir un espai pel treball de la interioritat dels seus alumnes, però aquest nou espai no podia ser percebut com un lloc de culte catòlic atesa la gran diversitat de cosmovisions i creences. Calia crear un espai diferenciat de la resta de l'aulari, que "respirés espiritualitat", sense connotacions cristianes explícites malgrat calia mantenir la possibilitat de revertir l'espai en una capella per les ocasionals celebracions religioses del claustre de professors.

Per percebre l'espai com un espai adequat per treballar la interioritat cal que aquest estigui ben aïllat del soroll i, d'altra banda, que pugui ser percebut per l'usuari escolar com un "espai singular". Per resoldre aquests requeriments es

va proposar subdividir l'espai en dues zones de capacitat diferenciada de manera que l'espai petit serveixi com cancell, espai de preparació o un petit espai per treballar la interioritat amb poques persones i, d'altra banda, un espai de majors dimensions al qual s'accedeix des de l'anterior. Els dos espais parteixen d'un mateix esquema que es repeteix a diferent escala: un nucli marcat per una forma ovalada, a manera d'absis, que s'obre a la llum i a la resta de l'espai. Aquest esquema suggereix la unitat de la persona i la seva obertura al transcendent, és a dir, tracta la interioritat i l'alteritat alhora.

L'accés al conjunt de l'actuació es realitza per la porta més propera a les escales de l'escola, la primera que ens trobem, mentre que l'altra porta (innecessària per a la nova capacitat de usuaris de l'espai) es reconverteix en un finestral translúcid que il·lumina l'absis del primer espai de recepció. També en aquest espai es procedeix a la reconversió dels antics confessionaris en armaris alineats amb la paret de l'accés. La paret oposada a l'accés, que separa els dos espais, està inclinada 15 graus en planta, accentuant la importància de l'absis i augmentant l'espai en aquest extrem.

Per passar de l'espai inicial o aula de vestíbul cal creuar una porta corredissa integrada a la paret inclinada perforada per finestres d'ull de bou a diferents alçades per respondre a l'ergonomia dels usuaris. En aquest segon espai es disposa l'absis a la cantonada inferior esquerra, per obrir l'espai cap a la llum dels finestrals correguts a la paret oposada i minimitzar la importància de la porta d'accés a l'antiga sagristia. De la mateixa manera que l'espai previ, la paret oposada a la dels finestrals està inclinada 15 graus en planta, rematant perpendicularment a la paret d'accés. En un extrem de la paret inclinada de l'absis, la qual lliura a la paret d'accés, es proposa una porta corredissa que dona a un espai d'emmagatzematge que actua alhora com a coixí sonor amb el pati interior de l'escola. Oposat diagonalment a l'absis, a la cantonada situada sota dels finestrals correguts i la paret d'accés, es projecta una petita grada que pot tenir tant un ús eucarístic com ús per altres activitats escolars.

Pel que respecta a la simbologia, va sorgir la qüestió de com evitar la "via apofàtica" (el "silenci de Déu") i trobar elements icònics que poguessin ser compartits per a tots, també per la tradició cristiana. Aquí s'ha comptat amb la col·laboració de l'artista interdisciplinar **Siro López**, que ha creat quatre retaules inspirats en els quatre elements de la natura vinculats també a la tradició bíblica: El *foc*, en relació al text «Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc» (Mt 3,11); l'*aigua*, en relació al text «tothom qui doni un got d'aigua fresca a un d'aquests petits (...) no quedarà sense recompensa» (Mt 10,42); la *terra*, en relació al text «una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit» (Mc 4,8-9); i la *paraula o aire*, en relació al text «Els darrers són els de la llavor sembrada en terra bona; aquests escolten la paraula, l'acullen i donen fruit» (Mc 4,20). (Vegeu aquí el [projecte](#))

Anglès, bàsquet... catequesi?

**PER CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA (CPL)
A EL CIM S'ACOSTA**

Inici de curs

El setembre acostuma a ser un mes mogudet. És una època de canvis, de començar un curs nou. Una de les converses més escoltades entre les famílies és: ¿I com li han anat els primers dies d'escola al teu fill? En el millor dels casos no hi haurà hagut cap dificultat, però segur que alguns hauran hagut de discutir una estona per aconseguir que les criatures entrin a l'aula.

I enmig d'aquesta situació complicada, amb tot el procés d'adaptació que comporta i a la vegada assegurant-se que tenen tots els materials

necessaris per seguir les classes, apareix una altra de les batalles de les famílies: les activitats extraescolars.

¿Una activitat més?

I és que la dificultat d'aquestes activitats és precisament poder lligar els horaris: un parell de dies per anar a anglès, que cada vegada és més necessari en aquest món tan globalitzat; i uns altres dies per anar a entrenament, perquè així es mou i aprèn a fer un esport en equip; potser fins i tot va a música, perquè així pot desenvolupar certa sensibilitat artística. Ah! ¿I quin dia

farà catequesi? En aquests dies que he anat a les inscripcions a la parròquia he sentit sovint com alguna família intentava negociar un canvi de dia. També a algunes escoles religioses hi ha aquest dilema: quan es farà i on es farà si l'horari i els espais ja estan tots ocupats. Potser la pregunta no hauria de ser quan, sinó plantejar-nos si la catequesi és realment una activitat extraescolar més.

Prioritzem

De ben segur que, si es planteja aquesta qüestió a persones més implicades a la parròquia, diran que no. Però em centro més en la resposta que un catequista donava a les famílies: «Prioritzeu, nosaltres no podem decidir per vosaltres». Aquí hi ha la clau.

En molts casos la decisió d'anar a catequesi no depèn de les criatures, sinó de les famílies. I entre molts altres factors, alguns dels quals **ja hem anat comentant anteriorment**, també dependrà d'elles si la catequesi és una activitat extraescolar més o no.

Així doncs, ¿com presentem la catequesi? ¿És per a nosaltres un espai d'apropament a Déu, un lloc on descobrir el Jesús amic i d'aprofundiment en els sagraments? Prioritzem i decidim segons aquestes prioritats.

9 PATRIMONI

Els quatre Evangelistes vetllaran Barcelona des de la Sagrada Família

Marc, Lluc, Mateu i Joan ja tenen rostre, alçada i data de col·locació a la **Basílica de la Sagrada Família**. Serà a mitjans de l'any 2021 quan les

torres dels evangelistes i la torre de Jesucrist estiguin completament acabades, però al primer trimestre de l'any vinent, 2020, les torres

ja arribaran al peu, a 112,5 metres d'altura. Un peu amb uns terminals i unes escultures que aquest dijous s'han presentat a la premsa i que els visitants que vulguin podran veure a l'interior del temple exposades durant les **jornades de Portes Obertes**.

Gaudí va dedicar quatre de les sis torres centrals del temple als evangelistes que representen la paraula de Jesús. Aquestes quatre torres Gaudí les va coronar amb uns terminals en què va proposar incloure les lloances Amén i Al·leluia i una escultura amb el llibre i les figures alades amb què la iconografia cristiana representa els evangelistes.

Unes torres que, segons **Esteve Camps**, president de la Junta Constructora de la Sagrada Família, "ja han superat el llindar dels cent metres". Camps també ha expressat la seva satisfacció per **comptar per fi** amb la llicència d'obres corresponent, després d'arribar a un acord amb l'Ajuntament de Barcelona. Camps ha afirmat que ara toca seguir dialogant per dur a terme el projecte de la façana de la Glòria i la sortida al carrer Mallorca. Passades les Festes de la Mercè començaran les reunions.

10 PATRIMONI

Les escultures dels evangelistes són obra de l'artista i escultor **Xavier Medina-Campeny**. Mateu és un home perquè els seus textos subratllen la genealogia de Jesús i, per tant, la seva naturalesa humana; en tenir ales, però, també pot interpretar-se com un àngel. Marc està simbolitzat per un lleó en referència a la força, el coratge i la reialesa de Jesús. Lluc és un bou, animal tranquil, mans i humil, en record del sacrifici que Jesús va fer per la humanitat, i Joan és una àguila, que contempla el món des de les altures, ja que els seus textos són els més teològics dels quatre evangelistes.

Les escultures són alades, tal com va indicar Gaudí, i això conferirà a la composició, afirma **Jordi Faulí**, arquitecte director de les obres de la Sagrada Família, "la il·lusió de ser una corona a mode d'aurèola de la torre de Jesucrist".

Aquests quatre evangelistes que coronaran les torres se sustenten sobre uns icosaedres, un políedre de vint cares, que comptarà en el seu

interior amb un focus que il·luminarà la creu del cimbori central, de la Torre de Jesucrist. Cada políedre a la vegada se sustenta sobre el peu del terminal d'estructura hiperboloide.

Els materials emprats per a la construcció d'aquests terminals seran la pedra tesada, el formigó armat i el marbre. Per als revestiments s'utilitzaran, entre d'altres, ceràmica, maons, vidre venecià i pedra volcànica. Les escultures estaran fetes de marbre blanc de Thassos i les ales de formigó blanc.

El tetramorf, nom amb què es coneix la representació dels quatre evangelistes, s'ha encarregat a l'artista i escultor barceloní Xavier Medina-Campeny. La trajectòria artística de Campeny està plena de figures humanes i també d'animals. D'ell són les obres homenatge a Salvador Dalí a Figueres, el de Martin Luther King a Atlanta, o el popular bust del toro de fusta que se situava al restaurant Bulli de Ferran Adrià. "Les escultures dels evangelistes es col·locaran

mirant una mica cap avall, mirant cap al poble, i les ales tibades enrere per compensar el pes", ha reconegut l'escultor.

Campeny que no ha fet mai obra religiosa ha expressat que aquesta feina, que va començar ara fa tres anys, "absorbeix molt", però que ha estat "molt gratificant" i "s'ho ha passat molt bé". I és que Campeny, barceloní d'origen, encara recorda com de petit havia sortit amb la guardiola a demanar donatius per al temple de Gaudí. Per apropar-se al transfons simbòlic de les figures, l'artista fins i tot es va trobar amb mossèn Rovira Belloso, teòleg de referència a Catalunya que va morir el juny del 2018.

Ara que la seva obra formarà part de l'skyline de Barcelona, Campeny explica amb orgull que ha treballat "amb una gran harmonia amb els arquitectes del temple". Han creat una unió "orgànica i geomètrica miraculosa".

Ventura Puigdomènech: “L'Església a Algèria és social i espiritual”

Menys litúrgia i més acompanyar les persones. Així entén com ha de caminar l'Església **Ventura Puigdomènech Boix**. És capellà i viu des de fa

vint-i-dos anys en un desert de pedra, a Tamarrasset, a Algèria. Té 63 anys i és un dels voluntaris que va anar al monestir de Tibhirine després

de l'assassinat d'un grup de monjos el 1996. Fins fa poc ha estat el responsable de la **congregació dels Germans de Jesús** a la regió del Magreb, a l'Àfrica del nord. Aquest “*petit frère de Jesus*” és fill dels Hostalets de Balenyà, i encara serà uns dies a Catalunya, abans de reunir-se a Egipte amb d'altres germans. Aprofitem la visita per parlar amb ell davant del Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda. Puigdomènech ens explica com va anar a parar al desert d'Algèria. Hi plou només un cop l'any i recullen l'aigua amb una cisterna. Tenen internet i això li permet seguir els partits del Barça en directe i l'actualitat política del nostre país. Els turistes visiten aquest indret per veure-hi unes espectaculars sortides i postes de sol. Ell les aprecia, però no s'hi fa *selfies*. Busca tota una altra cosa.

Va fer la formació com a religiós a Montgat, al que llavors era el seminari dels claretians. En acabar la formació, es va fer monjo. “Com que no hi havia trapes aquí, vaig anar a Navarra”. D'allà va anar al monestir de Còrdoba, que s'acabava de fundar. Allà va conèixer el prior del monestir de Tibhirine, eren molt amics. “Volien fer una subregió de monestirs que tenien contacte amb l'islam i Còrdoba era el centre de l'entesa

entre religions". La raó d'anar a Argèlia era refer el monestir, però el govern no els va deixar i després de tres anys van haver de tancar. Co-neixent aquella Església es va dir: "No puc tornar a casa com si res no hagués passat".

L'entorn, la natura, el desert

A dalt de la muntanya, a Assekrem, en Ventura es cuida de quatre ermites. És el lloc on va viure **Carles de Foucauld**, profeta del segle XX. La gent hi puja a fer els 40 dies de desert de Jesús. Res a veure amb fer un recés en un monestir o en una casa d'exercicis. L'experiència no deixa indiferent a ningú. "Hem descobert que com menys intervinguis, més coses passen". Quan arriba la persona li diuen: "Aquí tens aquesta ermita i apanya't, 40 dies". Sense un entrenament previ? "Demanam que hi hagi hàbit de solitud". Es troben gent que a priori hi estan acostumats perquè han fet un recés en un monestir, però no té res a veure. "En un monestir hi una pregària que et porta, menges a l'hostatgeria..." A Assekrem cadascú es fa el menjar. Si necessiten res, poden anar a trobar els germans a missa de vuit: "Quan necessitis alguna cosa, vine i, si ho tenim, ho compartim". Demanen

que l'estada sigui llarga. La primera setmana serveix per trobar els propis horaris: de son, de passeig, de pregària. S'inicia així un camí de descoberta. "No hi ha res, l'arbre més a prop el tenim a hora i mitja. És tan despullat que t'obliga a despullar-te". "La primera cosa que passa és que has de fer la veritat amb tu mateix, no et pots amagar ni enganyar i aquesta descoberta és molt dolorosa, però és molt gran".

"Al desert t'adones que amb res pots viure molt profundament"

En un procés que pot ser colpidor, la comunitat de germans els acompanya el mínim. "Estem sempre disponibles: venen a missa i et demanen per parlar". Però la conversa, insisteix, ha de ser el més breu possible. Creu que "és l'esperit el que ha de dirigir" i no pas ells. En aquesta trobada personal apareix "el personatge" que cadascú s'ha forjat. Primer convé descobrir-ho. Després arriba la consciència de desert: "Al desert t'adones que amb res material pots viure molt profundament". Explica que els pelegrins hi arriben molt ben equipats i se'n tornen amb les mans buides. "Per afrontar la solitud demanam que hi hagi

un solatge". I si la persona no hi està habituada? "Com que estàs tirat, literalment, et pot agafar l'angoixa i quan t'agafa és molt difícil de gestionar". No hi tenen cotxe. Què fan? "Ventura, agafa la motxilla i fes 80 quilòmetres perquè el tio no aguanta i es trencaria". Puigdomènec entén que es tracta d'una situació extrema, difícil d'aplicar a casa nostra: "Aquí no ho demanaria; però sí anar a l'essencial perquè ens estem perdent en bajanades".

"Gràcies a l'islam som millors cristians"

"Allà som quatre gats i ens coneixem tots", diu en relació a la resta de comunitats cristianes que hi ha a la zona, entre les quals, els germans maristes i les germanes agustines. La seva obsessió és que "una altra Església és possible perquè jo la visc, no és una utopia", assegura. Així ho va presentar divendres al vespre en una xerrada en el marc de l'**Aplec de Balenyà**. A què es refereix? "El fet de viure amb una altra religió t'obliga a refer-ho tot: la cristologia, la teologia i tot allò que t'han ensenyat". Reconeix que la família de vegades se li queixa dels retrets que se'ls fa a la paròquia: "Aquí vas a missa i només et foten crits". Assenyala el Santuari de la Mare de Déu de l'Aju-

da i es pregunta perquè no hi ha jovent: “Hi ha alguna cosa amb la qual no connectem”. “Carles de Foucauld ens ha mostrat una altra manera de fer, d’estar amb la gent i viure com la gent i en acabat, el missatge passa”. “Els cristians que vivim en lloc musulmà 100% diem ‘gràcies a l’islam som millors cristians’”. Fa més de 120 anys que Carles de Foucauld va arribar a Tamanrasset. Des de llavors no s’ha conegut cap tuàreg que sigui cristià, apunta. “No prediquem mai Jesús perquè ens expulsen; és una altra manera de viure amb la gent i el missatge passa”. Com a capellà, a Algèria, no ha batejat mai ningú.

“Ho hem centrat tot en els sacraments i en el culte”

“Quan he anat a visitar les meves comunitats de germanets, et diuen ‘pots fer una volta per anar a dir missa a tal lloc?’. I una missa potser són sis-cents quilòmetres, les distàncies són tan immenses!” Són comunitats sense capellà, potser tres monges, apunta. “No tenen mai missa, però són comunitats eucarístiques, són pa i vi pels altres. I el dia que tenen missa és una festa”. Ho compara amb el que vivim aquí: “Ho hem centrat tot en els sacraments i en el culte”. S’adona

que “els mossens aquí es passen el dia al cotxe i la gent es queixa que volen parlar amb el sacerdot, però que no té temps, perquè té quatre misses”. No entén com s’ha arribat a aquest punt: “Hem reduït ser cristià a anar a missa, i això em revolta”. A en Ventura li agrada molt el

futbol. I fa aquesta comparació: “Si vull anar a veure el Barça, ve que hi aniré; si no et posen la missa a la porta, no hi aniràs?”. I proposa unir comunitats i celebrar l’eucaristia cada diumenge en una parròquia diferent. “I en acabat, com diu el **papa Francesc**, els ca-

pellans no fan pudor d'ovella, perquè no tenen temps". No troba sentit al fet que un capellà porti sis parròquies i només tingui una hora de despatx parroquial. En Ventura aprecia la sortida de missa, les converses que s'hi generen. "Els capellans, vulguis o no, viuen una gran solitud i s'estan perdent el millor, que és fer camí amb la gent". Considera que "hem reduït el capellà al culte". Amb aquest rol ell no se sentiria còmode.

"Amor de Déu i amor del germà"

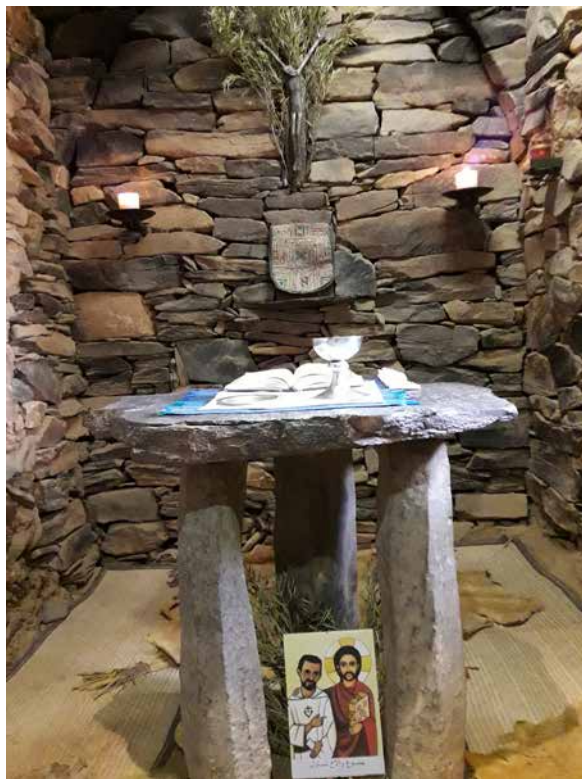
El context eclesial al nord de l'Àfrica és ben diferent. "L'Església a Algèria és social i espiritual, són homes i dones de pregària molt forta, perquè sinó no aguanten i la vessant social, com que no pots parlar, la fas". "És la nit i el dia amb el que s'està fent aquí". Allà el context els ajuda "a ser més evangèlics". Alguns en diuen humilitat? "Sí, però no és per virtut, sinó perquè no pots fer cap altra cosa". Insisteix que no té receptes, però defensa: "Hem d'anar a l'essencial". Considera que a l'evangeli no tot té la mateixa importància: "Hi ha versets que són recomanacions i d'altres en què Jesús posa l'accent".

Proposa imaginar que es perd l'evangeli: "Se'ns ha cremat, ningú el coneix, només s'han salvat dues pàgines". Per a aquest religiós una pàgina seria la del Fill pròdig, "que ens mostra com és Déu". Es pregunta quina imatge hem vehiculat de Déu: "Els meus pares han patit molt: el jutge, qui la fa la paga..." Quina seria l'altra pàgina? "El bon samarità, que ens diu com ha de ser l'home". I conclou: "I ja està, no en necessitem més, són els dos manaments: amor de Déu i amor del germà".

Charles de Foucauld deia "amor de Déu, amor del germà, heus aquí tota la meua vida". Puigdomènec recomana no perdre's amb què diu aquell determinat verset de l'evangeli i fixar-se més allà on Jesús posa l'accent: "L'essencial són molt poquetes coses i la garantia, per mi, és que això ho diuen totes les religions". Per això demana tenir olfacte per destriar allò que considera "essencial". "Avui els teòlegs i exegetes parlen de 'la sortida de les religions' i m'agrada molt aquesta expressió perquè la religió és humana. L'Església sovint s'ha imposat a Jesús. I hem d'anar cap a l'espiritualitat. Això és l'esperit i això ja no ho pots manipular. I és on trobes totes les confluències."

L'acceleració i el temps per la pregària

Parlem, doncs, d'espiritualitat. Sap que és molt fàcil de dir i que cadascú té el seu ritme. Pensa en els treballadors a qui l'empresa empaita per complir horari i resultats. Justament, creu que "les persones que viuen amb més estrès encara ho necessiten més i s'haurien de procurar l'espai". Com és aquest espai? "Per nosaltres és essencial començar amb temps de silenci. Que no té perquè ser laudes, ni res. Silenci. I això et marca tot el dia". Pensa en "aquell que no pots aguantar" i demana "ser-hi amable". Això li genera un esperit de pau. "Si pots llevar-te mitja hora o tres quarts d'hora abans, en comptes de llevar-te a l'últim minut i córrer que arribo tard, que puguis anar pacíficament, perquè totes les relacions canvien". "La pregària no és res complicat. Què hi faig? Res, només dir 'aquí em tens, tu ho saps tot'. A vegades m'hi adormo, però és igual, hi ets. I tornes canviat, perquè no ets tu, és l'esperit". Aquest és un dels moments clau. L'altre el situa al final del dia. "Se'ns ha ensenyat l'examen de consciència... no és bo... potser t'escandalitzo?", es pregunta. Considera que "l'examen de consciència és donar voltes sobre tu mateix, he fet això, allò altre... anar-te matxa-

cant a tu mateix. Nosaltres fem examen d'acció de gràcies: és al revés, és sortir de tu mateix, estar despert a tot el que t'envolta i vas a dormir en pau". Diu que són "coses senzilles que ajuden a

anar despert per la vida". En el seu cas, també es reserva un matí a la setmana: "El dedico a coses de l'esperit, que és anar a caminar o alguna cosa gratuïta, el meu espai".

Una congregació sense missió

Els germanets viuen del seu treball, però ara els dos que viuen dalt de la muntanya, no són autònoms. Ho eren fins que el govern va optar per promoure el turisme intern i no facilita els visats als estrangers. Abans les ermites estaven sempre plenes, assegura. Avui els proveeix la comunitat de quatre germans que viu al poble. "El desert és solidaritat: nosaltres som allà per acollir, sempre ofereixes el té, i a un argelí no se li acudirà de pagar res, però l'europèu t'ho ha de pagar tot, no li pots regalar res". I amb aquella mica de propines anaven tirant. També treballaven en el manteniment de l'**estació meteorològica internacional** que va iniciar Carles de Foucauld. L'empresa era propietat dels germans. "Però ara com a estrangers no tenim dret a treballar". La poble hi ha quatre nois, que fan torns, quinze dies cadascun, per atendre l'estació. "Per ells el desert és la mort: sense cafè, sense instagram... I nosaltres que estem al costat i

que ho fariem voluntàriament, no ens deixen, són les polítiques d'ara". En Ventura expressa el seu agraïment a Roma: "Som l'única congregació que no tenim cap missió. Uns tenen escoles, uns altres hospitals... El nostre carisma és viure amb la gent i com la gent". A Catalunya hi ha germanet **Taltavull**, que viu a Sabadell i ha treballat molt de temps amb els **drapaires d'Emmaús**. Ara ja està jubilat, però no té comunitat, i forma part del grup Cristians en Diàspora. I a Espanya tenen presència al municipi de Farlete, a Saragossa, i a Màlaga. El germanet de Màlaga treballa d'escombriaire i li explica: "Em passo el dia treien caques de gos al parc i ningú sap que soc capellà". Però la gent li fa confiança i és president del sindicat. "És un més, estem barrejats amb la gent i treballem amb la gent més pobre". Són les condicions que va pautar Carles de Foucauld per formar comunitat: viure amb els més pobres i els més allunyats de Déu. "Gent, per tant, que mai no anirà a missa, les converses ja les pots imaginar!", diu Puigdomènech. Ell, que viu entre tuàregs, també és un més enmig de la gent.

LAURA MOR - CR/ELS HOSTALETES DE BALENYÀ

| [LLEGIR AL WEB](#)

“L’Horeb mostra la vitalitat de la vida religiosa”

La Unió de Religiosos de Catalunya està de celebració. El seu butlletí setmanal, l'**informatiu Horeb**, arriba al número 500. Per commemorar-ho l'**URC** ha organitzat un acte a la llibreria Claret per reflexionar sobre la comunicació al voltant de la vida religiosa.

Per a **Lluís Serra**, director del butlletí, “l’Horeb mostra la vitalitat de la vida religiosa en la reflexió i en l’acció. Número a número es veu que, a diferència del que l’opinió pública pugui mostrar, la vida religiosa es manté vital”. L’Horeb té com a objectiu informar sobre l’actualitat de la vida religiosa i aportar textos i documents per a la reflexió en profunditat. També inclou un ca-

lendari amb les activitats i formacions que cada congregació religiosa o institució proposa, de manera que actua com a fil conductor i afavoreix la comunicació entre elles. L’informatiu és **gratuït** i es publica setmanalment els dijous. El primer número va aparèixer al gener de 2008 sota la direcció del marista **Antoni Salat**, que un temps després passaria la direcció al seu germà de congregació, Serra. Des d’aleshores la publicació s’ha mantingut ininterrompuda al llarg de dotze cursos. Totes les publicacions es troben disponibles al seu web.

Després de més de deu anys i 500 publicacions, Serra considera que “la comunicació de la vida

religiosa no es pot deixar de banda en un futur” i fa especial èmfasi en què “l’important és el contingut, cal oferir uns materials de qualitat”. Al ser preguntat per aquests materials el marista dona importància als “textos originals on cada lector pugui fer la seva interpretació personal, acompanyat d’algun comentari de text; però on la centralitat està a la font original”

Ara fa set anys el butlletí va afegir una publicació complementària: el servei de documentació. Aquest ofereix documents més extensos com “xerrades, conferències o documents papals” que demanen un major temps de lectura. El públic al que es dirigeix l’Horeb és principal-

ment religiosos i religioses de Catalunya, però el seu director afirma que “el reben laics i laiques, capellans, bisbes o periodistes... es tracta d’una publicació oberta i pública que no es tanca”.

L’acte commemoratiu s’ha celebrat aquest dijous a la Sala Casaldàliga de llibreria Claret. Comptarà amb la presència de diversos membres de l’URC, com el president fra **Eduard Rey**, així com el periodista **Paco Niebla**, cap de Societat de l’Agència EFE.

Caminar i pregar per Barcelona, la proposta del Consell Evangèlic de Catalunya

Segon dissabte de mes. 11 del matí. Una trentena de persones es concentra sota les Torres Venecianes de la plaça Espanya de Barcelona. Comencen a caminar en silenci, direcció cap a Montjuïc. Un cop arribats a prop de l'estadi de Serrahima s'aturen, preguen i canten alguna lloança. I ho fan des de l'any 2015. Convocats pel **Consell Evangèlic de Catalunya**, realitzen el que anomenen la **Caminada de Pregària**, una iniciativa pastoral que té com a objectiu de futur estendre la proposta a més llocs de Catalunya. L'1 i 2 de maig del 2015 el Palau Sant Jordi acollia el Festival de l'Esperança. Dos dies de testimoniatge, música i fe en què uns vint mil protestants van participar-hi. Durant la preparació del Festival es va iniciar una Caminada de Pregària amb l'objectiu d'impregnar la zona de la benedicció del Senyor. Va semblar bé en aquell moment treure la pregària de les esglésies i de les llars i fer-la extensible i visible a la ciutat de Barcelona. "Ho vam anar fent com una manera d'anar escalfant motors per a l'esdeveniment", comenta **Eliseo Pradales**, pastor evangèlic i un dels organitzadors de la Caminada de Pregària. Aquella iniciativa pastoral va continuar després del Festival i fins ara, amb la mateixa metodologia i el mateix

19 | RELIGIONS

objectiu. “Nosaltres creiem en la pregària perquè és una forma de relacionar-se amb Déu”, explica Pradales.

Es feia i es fa encara avui el segon dissabte de cada mes a les 11 del matí. A l'inici se sortia de la plaça Espanya de Barcelona, just sota les Torres Venecianes, i s'anava pujant pel passeig de l'Exposició fins a Montjuïc, arribant al Palau Sant Jordi. Avui dia ja no s'arriba al Palau Sant Jordi, sinó que s'aturen a l'alçada de l'estadi Serrahima, on hi ha un balcó natural des d'on Barcelona queda als peus. La metodologia de la Caminada de Pregària sempre és la mateixa. Prèviament a la Caminada es comparteix la informació i la convocatòria a través de Facebook, Whatsapp o via correu electrònic. També mitjançant aquests canals es fa arribar el tema de la pregària, “perquè la gent el pugui preparar a casa”, i un cop comença la Caminada, es passeja en silenci fins al punt final, on es comparteixen algunes reflexions, es fa pregària conjunta i es canta alguna lloança a Déu. El temari de les pregàries és molt ampli i extens, “com la vida mateixa”, reconeix Pradales. Temes de la família, la salut, temes de la ciutat, locals, polítics o més pastorals com pregar pels pastors, per les ONGs, per les esglésies, o

pels ciutadans. Una pregària mensual monogràfica on tots aquests temes “es posen davant del Senyor fent oració”. De totes aquestes trobades es fa un resum escrit i fotogràfic i es comparteix amb la gent que ha participat de la Caminada i també amb d'altres que són de la comunitat però que no han pogut participar-hi. “La Caminada és oberta a tothom, no demanem cap requisit i no demanem a la gent que primer es converteixi, res d'això”, afirma Pradales. El que volen, reconeix, “és fer pinya”, com es fa en un castell, “on hi ha més gent a baix que al propi castell, que reforcen des de baix perquè els de dalt se sentin recolzats i protegits”.

Des de principis d'aquest any 2019 s'ha obert una segona Caminada. El mateix grup que s'aplega a la plaça Espanya es divideix en dos grups i un grup va cap a Montjuïc i l'altre marxa cap al parc de l'Espanya Industrial, darrere de l'estació de Sants. “La idea de futur que ja estem plantejant és poder aglutinar encara més gent per poder obrir les Caminades a altres barris de la ciutat de Barcelona i inclús a d'altres comarques de Catalunya”. De fet, expliquen, que una altra Caminada d'Oració ja es realitza a Sant Cugat del Vallès. Però, per què serveix

la pregària avui dia? Eliseo Pradales ho té ben clar. “La pregària forma part de la vida de la gent per a necessitats pràctiques del dia a dia”. Hi ha situacions de malaltia, recorda, de desastres naturals, o d'injustícies que es poden dur a la pregària. “Vivim avui dia un temps d'oportunitat per anunciar Déu, la gent no el busca i inclús li dona l'esquena”, afirma. I és que, per a Pradales, si l'home tingués més present a Déu en tots els àmbits de la seva vida les coses serien diferents. “Quan no hi ha temor de Déu, entra tot i hi cap tot”.

Bombes, plata, campanes... també a Santa Maria del Pi

Darrerament, en una **notícia** publicada en premsa de la que se'n van fer ressò diversos mitjans escrits i audiovisuals, es donava a conèixer una documentació que explicava com l'any 1714, amb posterioritat al setge que havia patit la ciutat de Barcelona sotmesa a les armes del rei Felip V, la parròquia de Santa Maria del Mar havia de desprendre's de part del seu patrimoni per fer front a la despesa que suposava la reparació dels desperfectes ocasionats pel bombardeig i per poder rescatar les seves campanes.

El comunicat podria fer pensar que Santa Maria del Mar havia estat protagonista única d'aquests fets. La veritat és que la gran majoria d'esglésies de Barcelona es van veure afectades en una o altra mesura pels estralls del bombardeig i que totes, parròquies i esglésies conventuals, van haver de resoldre el problema de la manera que van poder.

Santa Maria del Pi, sobretot de resultes del terrible bombardeig del dia 9 de juny de 1714, va ser una de les més afectades rebent nombrosos impactes d'artilleria fins al punt d'ensorrar part de les voltes del presbiteri i destruint, d'aquesta manera, el magnífic retaule renaixentista obra de **Joan de Borgonya i Pere Nunyes** (1508-1525) que va quedar "en peces menudes" tal com informa el doctor **Joan Tolleuda**, rector aleshores del Pi, en la seva crònica conservada a l'Arxiu Parroquial del Pi.

Les reparacions dels estralls van ser molt costoses i no es van poder sufragar, malgrat les vendes de patrimoni, fins ben bé l'any 1730. L'**arxiu** de Santa Maria del Pi conserva un gran fons documental sobre aquest assumpte que encara avui resta en gran part inèdit. Cal dir que les úniques institucions del bàndol vençut que van continuar generant documentació fo-

ren les esglésies i el notariat, ja que el Consell de Cent i la Diputació del General havien estat suprimides i l'administració restava controlada exclusivament per l'exèrcit borbònic.

Pel que fa a les campanes, tema també tractat en la notícia publicada, val a dir que totes les esglésies de Barcelona van haver de participar en el rescat de les campanes, cadascuna d'elles segons un barem calculat a partir del pes dels seus bronzes i metalls preciosos. Aquest import pagat per rescatar les campanes i la plata litúrgica de les esglésies, era una pràctica antiga comú a Espanya i executada en tots els setges, la qual donava als comandaments de l'artilleria de l'exèrcit vencedor la potestat de confiscar les campanes i els metalls preciosos imposant-ne un rescat, el qual era pagat habitualment pels feligresos de cada parròquia, ja que les campanes constituïen un element essencial en la vida i el dia a dia de cada comunitat: la veu del poble que puja a Déu, la veu de Déu que crida al poble.

En el cas del setge de 1714, la repressió efectuada aprofitant aquesta tradició del "Dret de campana i metalls" com s'anomenava el segrest, va ser especialment cruenta ja que amb diferència

havia superat el que es demanà pel setge de 1697 i el del 1705, en el qual l'Arxiduc Carles l'havia totalment estalviat a la població.

Al nostre arxiu es conserven les actes de l'assemblea dels feligresos corresponent al dia 23 d'octubre de 1714 en la que, amb l'assistència del representant que el rei **Felip V** havia imposat a les reunions per tal de vigilar-les, es tractà el tema del Dret de Campana per tota la ciutat. **Felip de Quintana i Fàbregas**, ciutadà honrat de Barcelona qui presidia l'assemblea va dir que per ordre de l'Il·lustríssim Senyor Duc de Berwick, capità general de l'Exèrcit de les "Dues Corones" i vencedor del setge, s'havia reunit a tot el clergat barceloní, rectors i superiors de monestirs, als claustrers de la Seu per informar-los de l'import al que ascendia el rescat de les campanes de la ciutat. Demanaven 60.000 francs els quals havien de ser satisfets sense cap tipus de dilació. Val a dir que la ciutat havia quedat en gran part enrunada i que aquesta quantiosa suma no havia de ser fàcil d'aconseguir.

Els representants de les esglésies reunits al claustre deliberaren si es podia fer una rebai-

xa, donada la situació de la ciutat, però l'exèrcit borbònic no hi va accedir. Finalment, per anar més de pressa, es va fer el repartiment seguint el barem utilitzat en el setge de 1697 pel qual cada església havia de pagar segons la importància, qualitat i nombre dels seus bronzes. Es va acordar que les esglésies pagarien la meitat del demanat per l'exèrcit, uns 30.000 francs, és a dir 15.000 lliures, i la resta seria pagat per l'administració de la ciutat, nobles i cavallers.

Finalment la parròquia de Santa Maria del Pi va pagar "trinco, trinco" 3.038 lliures barcelonines i 15 sous, i per poder-les reunir va haver de vendre, entre altres béns, tota la plata que s'havia esclafat durant el bombardeig del 9 de juny. El rescat de les nostres campanes va costar al canvi actual uns tres milions d'euros. Gràcies a l'esforç de la feligresia del Pi l'any 1714, encara avui sonen d'alt del nostre campanar la Josepa i la Vicenta.

Vives: “Fomentar l’acollida és un deure indefugible dels països europeus”

L’arquebisbe **Joan-Enric Vives** demana en la seva **carta setmanal** d’aquest diumenge més compromís dels governs europeus en l’acollida de refugiats i emigrants. El bisbe d’Urgell utilitza aquesta tribunal episcopal per recordar que “reivindicar el dret d’asil, fomentar l’acollida i generar actituds solidàries cap als refugiats que s’escapen de la violència, és un deure indefugible per part dels països europeus”. En el cas dels cristians, a més, aquest deure és “una concreció indefugible de l’amor i la compassió que Jesús reclama dels seus amics”.

El bisbe d’Urgell fa seves les **denúncies** de diverses entitats davant la situació que s’ha viscut aquest estiu al mediterrani amb els vaixells de rescat bloquejats, “que cercaven refugi al països europeus veïns, a l’Europa que es vanta de ser bressol dels drets humans”. Una resposta insuficient a “un deure ètic de la Unió Europea

i els seus Estats membres” que han “d’arbitrar respostes eficaces i respectuoses amb els drets humans davant aquestes situacions. La manca de resposta suposa un incompliment flagrant dels Acords internacionals i una gravíssima responsabilitat per omissió, davant les morts que es puguin arribar.

Aquest és el text la carta dominical.

Respectar els drets dels refugiats i emigrants

Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d’Urgell

15 de setembre de 2019

Aquest estiu hem viscut amb molta preocupació la sort de diversos vaixells sobrecarregats de persones buscant refugi, que enmig del Mar Mediterrani els havien recollit quan estaven a

la deriva -com obliguen els tractats de mar-, i que cercaven refugi al països europeus veïns, a l'Europa que es vanta de ser bressol dels drets humans. Després de moltes negociacions es va acabar trobant una solució que donés resposta al clam de moltes associacions i de tants i tants ciutadans europeus que volien i que volen acollir aquests refugiats amb els braços oberts, perquè són persones que fugen de situacions d'injustícia i que cerquen un futur millor. No ens podem tancar en l'egoisme. La Bíblia en la seva llei reclama: "Quan un immigrant vingui a instal·lar-se al costat vostre, en el vostre país, no l'exploteu. Al contrari, considereu-lo com un nadiu, com un de vosaltres. Estima'l com a tu mateix, que també vosaltres vau ser immigrants en el país d'Egipte" (Lv 19,33-34). Un text que Jesús va recollir per unir en un únic manament l'amor a Déu i l'amor al pròxim, com a tu mateix.

Reivindicar el dret d'asil, fomentar l'acollida i generar actituds solidàries cap als refugiats que s'escapen de la violència, és un deure indefugible per part dels països europeus, i els cristians hi trobem una concreció indefugible

de l'amor i la compassió que Jesús reclama dels seus amics. Ens ho han **recordat** recentment les organitzacions catòliques que integren a Espanya la xarxa "Migrants amb Drets" -Càritas, CONFER, Justícia i Pau, i la Comissió Episcopal de Migracions de la CEE- que van denunciar la manca d'iniciativa de molts governs perquè les persones rescatades a bord dels vaixells de socors (com per exemple "Open Arms") poguessin ser auxiliades i dirigides a port segur, per després ser acollides en països europeus que al final els acaben necessitant, ja que Europa envellaix ràpidament i perillosament.

Aquestes organitzacions, en el seu Comunicat "Migrants amb Drets", valoraven que gràcies a la tasca d'aquests abanderats de la mar, milers d'emigrants i refugiats poden ser atesos, acompanyats i reconeguts en la seva dignitat i els seus drets. "Cada vida compta -deien-, cada ésser humà és insubstituïble i és un projecte de futur. És una qüestió d'humanitat que ni una sola d'aquestes vides s'estronqui. És també un deure ètic de la Unió Europea i els seus Estats membres arbitrar respostes eficaces i respectuoses amb els drets humans davant aquestes

situacions. La manca de resposta suposa un incompliment flagrant dels Acords internacionals i una gravíssima responsabilitat per omissió, davant les morts que es puguin arribar a produir en el present i en el futur". I instaven els poders públics a arbitrar una solució a les situacions de greu desemparament que s'estan vivint al Mediterrani i a liderar el coratge polític necessari per concedir la protecció urgent que necessiten.

El **papa Francesc** en el seu missatge per a la propera Jornada Mundial del Migrant i el Refugiats, que se celebrarà el 29 de setembre, recorda que "la resposta al desafiament plantejat per les migracions contemporànies es pot resumir en quatre verbs: acollir, protegir, promoure i integrar, que expressen la missió de l'Església en relació a tots els habitants de les perifèries existencials". Inspirats per la compassió, la visió de futur i la valentia, hem d'avançar en la construcció de la pau, derrotant la indiferència.

Planellas participa en el curs anual de formació per a nous bisbes al Vaticà

Del 4 al 13 de setembre s'ha celebrat al Vaticà el curs anual de formació per a nous bisbes. Hi han assistit un total de 105 bisbes d'arreu del món entre els quals l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**.

En aquest curs, organitzat per la Congregació per als bisbes i la Congregació per a les Esglésies Orientals, han participat els prelats que han rebut l'ordenació episcopal en el darrer any. Amb el tema "Pastors d'una Església sinodal" són cinc els bisbes d'arreu l'estat que hi han assistit: els bisbes d'Àvila i Guadix, i els bisbes auxiliars de Múrcia i Bilbao, a més de Planellas.

Com a acte de cloenda d'aquest pelegrinatge a Roma, dijous 12 de setembre **el papa Francesc ha rebut en audiència els bisbes participants** a la Sala Clementina del Palau Apostòlic Vaticà. Francesc els ha parlat de la proximitat de Déu com a font del ministeri del bisbe. "Aquesta

proximitat no es pot comunicar sense tenir-ne experiència, sense deixar-se contagiar per la seva tendresa. Cada dia, sense estalviar temps, hem d'estar davant Jesús, dur-li les persones, situacions, com canals sempre oberts entre Ell i el nostre poble", ha expressat.

També ha manifestat que com a bisbes han de proclamar amb la seva vida una mesura de vida diferent a la del món: la mesura d'un amor sense mesura, que no mira la seva pròpia utilitat i la dels seus propis interessos sinó que mira l'horitzó il·limitat de la misericòrdia de Déu. Finalment, el papa Francesc els ha demanat que reservin la proximitat més gran als seus preveres. "El prevere és el pròxim més proper al bisbe. [...] Doneu-los les gràcies i encoratgeu-los en el meu nom".

L'Aplec del Mas Claret reivindica la valentia dels màrtirs

Amb un desig de serenar i valentia davant les adversitats, de ser conscients del sofriment dels altres, d'estimar els enemics i amb el record de tanta gent anònima que fugí de la guerra i la persecució. Amb aquesta pregària compartida, més d'un centenar de persones van actualitzar diumenge la memòria dels màrtirs claretians en el tradicional **Aplec del Mas Claret**, a la Segarra. El pare claretjà **Josep Roca** va demanar en l'homilia "tenir la mirada i el cor oberts als centenars de màrtirs que cada any hi ha al món".

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els monjos Xavier Poch i Josep M. Henríquez celebren 25 anys de sacerdots

Tots dos van ser ordenats preveres el 17 de setembre de 1994 a la Basílica de Santa Maria de Montserrat per l'aleshores bisbe auxiliar de Barcelona **Joan-Enric Vives**. Diumenge, en l'homilia de la missa conventual del monestir, Xavier Poch va donar gràcies "pels 25 anys de la nostra ordenació presbiteral que, des de Montserrat, ens va fer servidors d'aquesta misericòrdia de Déu per a tot el poble cristià".

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Nucli Apostòlic de Lestonnac Barcelona, "Es mou"

Amb les notes de "I like to move it" del duo Reel 2 Real els integrants del Nucli Apostòlic de Barcelona de la Companyia de Maria - Lestonnac van prendre possessió de la sala d'actes del col·legi de Badalona en la trobada del 4 de setembre. Era la primera trobada d'aquest nucli apostòlic amb el lema #elnucliesmou. La ubicació de la jornada coincidí amb la celebració dels 50 anys de l'escola **Lestonnac de Badalona**, al barri de Sant Roc, que s'inicia enguany.

LESTONNAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La trobada dels dos coprínceps a Andorra

L'arquebisbe d'Urgell i copríncep episcopal, **Joan-Enric Vives i Sicília** va trobar-se oficialment el copríncep i president de la República de França, **Emmanuel Macron**, en la que era seva primera visita institucional al principat aquest divendres. A l'exterior de la Casa de la Vall, la seu antiga del Consell General d'Andorra, Vives va donar la benvinguda al copríncep francès davant el monument que commemora els set-cents anys dels primers Preatges, acord signat el 1278 entre Pere d'Urtx, bisbe d'Urgell, i el comte de Foix Roger Bernat III, en virtut del qual es van instaurar a Andorra les bases del Copríncipat.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"Llevat dins la pasta", nou programa de la Pastoral Obrera a Ràdio Estel

Un espai setmanal de 25 minuts per explicar la realitat, les experiències i les vivències a l'entorn de la Pastoral Obrera i el món del treball. És la proposta del nou programa setmanal a Ràdio Estel, *Llevat dins la pasta*, que s'emet divendres a les 17.30 h de la tarda. Conduït per la periodista Àngela Rodríguez i impulsat el Secretariat interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya, té com a primer convidat el catedràtic de Política Econòmica de la Universitat de Barcelona Antón Costas, que analitzarà l'empobriment dels joves.

PASTORAL OBRERA DE CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

DONES QUE HAN FET HISTÒRIA

Un calendari escolar per visibilitzar l'aportació de les dones a la història

Amb la vocació de divulgar les aportacions d'algunes de dones rellevants i generar referents femenins en l'imaginari de les noves generacions, la Fundació Pere Tarrés ha elaborat un calendari per al curs 2019-2020 adreçat a l'àmbit educatiu com ara escoles, centres socioeducatius, centres d'esplai i famílies. El calendari està ideat per ser més que una eina de planificació del curs escolar per convertir-se en un recurs pedagògic, amb fitxes formatives i activitats vinculades amb l'àrea d'expertesa de les dones que protagonitzen el calendari.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les germandats rocières, a Montserrat

Montserrat acull dissabte per primera vegada als '4 *sinpecado*', les insígnies pròpies de les germandats rocières de Catalunya. A les germandats de "Nuestra Señora del Rocío" de Barcelona, Cornellà de Llobregat, Sabadell i de la Comarca del Garraf, s'hi afegirà la Germandat matriu d'Almorte. L'activitat, organitzada pel Consell General de Germandats i Confraries de Barcelona i la Fundació Andacat, vol ver un homenatge a les germandats que, any rere any, peregrinen des de Catalunya fins a la "Romería del Rocío" (Huelva).

CONSELL GENERAL GERMANDATS
I CONFRARIES BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Salle augmenta l'oferta de Batxillerat dual

Sota el lema "Imagina" els 25 centres educatius de La Salle a Catalunya volen "iniciar un moviment en el cor de totes les persones que formem La Salle. Un moviment que s'inicia en el nostre interior i surt cap enfora amb molta força". La imaginació "a més de connectar-nos amb la nostra part creativa ens anima i motiva a actuar, a moure'ns, a ser protagonistes". Enguany La Salle augmenta la seva oferta educativa i seran 10 els centres que impartiran el **Batxillerat dual**, que permet als alumnes obtenir la titulació de Batxillerat del país d'origen i el nord-americà.

LA SALLE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Autem: un lideratge a l'estil de Jesús

Ara fa un temps, fruit de l'experiència evangelitzadora i veient la necessitat que les nostres comunitats parroquials recuperin la seva identitat missionera, va néixer al bisbat de Solsona el projecte 'Autem' per ajudar el mossèn en el canvi de paradigma necessari per a regir aquestes renovades parròquies. Engloba varis programes, el de lideratge sacerdotal i el de lideratge dels laics que formen l'equip del sacerdot, també té previst un acompanyament integral en el procés de conversió pastoral de les parròquies i monogràfics per tal de complementar aquests programes.

BISBAT DE SOLSONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El papa Francesc a Tailàndia i el Japó al novembre

Dv, 13/09/2019 | Vatican News

Gestions avançades per construir un hotel davant de la Cova de Manresa

Ds, 14/09/2019 | Regió 7

Més de quatre-cents nens en risc d'exclusió han participat en casals d'estiu

Ds, 14/09/2019 | Segre

Declaren el monestir de Sant Tomàs Bé Cultural d'Interès Nacional

Dc, 18/09/2019 | El 9Nou

L'església de Riudoms, protegida pel seu valor arquitectònic

Dc, 18/09/2019 | Diari de Tarragona

Jutgen un imam acusat de violar un nen a qui donava classes en una mesquita

Dc, 18/09/2019 | Ara

Els bisbes espanyols demanen el tancament dels CIE

Dj, 19/09/2019 | La Vanguardia

Els bisbes ofereixen la seva "col·laboració" als "futurs governs que vinguin", davant la repetició electoral

Dj, 19/09/2019 | La Vanguardia

Dilluns 23 de setembre

- **Missa de Santa Tecla.** 10 h. Catedral de Tarragona.
- **Formació per a escoles.** De 18 a 20 h. El Seminari. Tarragona.
- **Sanació interior i alliberament.** 20:30 h. P. Santa Eulàlia de Provençana. L'H. de Llobregat.

Dimarts 24 de setembre

- **Missa de la Mercè.** 10:30 h. Basílica de la Mercè. Barcelona.
- **Inauguració del curs de Salesians-Sant Jordi.** 19:30 h. Local social. Lleida.
- **Missa benedicta es caelorum regina, de Cristóbal de Morales.** 20 h. Catedral de Barcelona.
- **Pregària dels dimarts a la Cova de Sant Ignasi.** 21 h. Manresa.
- **Rosari de torxes.** 22:30 h. Plaça de la Pastoreta. Reus.

Dimecres 25 de setembre

- **Missa de la Misericòrdia.** 11 h. Plaça del Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia. Reus.
- **Sant Tomàs d'Aquino avui, seminari on-line gratuït.** De 19 a 20 h. ISCREB.
- **Josep Cobo presenta 'Incapaces de Dios' amb Joan-Carles Mèlich i Javier Vitoria.** 19 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **Missió del laic a les parròquies, per José Vidal Talens.** 20h. Casa de l'Església. Lleida.

Dijous 26 de setembre

- **Pelegrinatge a Lourdes.** Del 26 al 30 de setembre. Barcelona.
- **Què és l'humà, per Jaume Julià.** 18 h. Seminari de Girona.
- **Presentació de '100 anys de Caravaggio a Montserrat'.** 19 h. Galeria d'Art Artur Ramon. Barcelona.

- **Sopar de Roix ha-Xanà 5780, any nou jueu.** 19 h. Museu d'Història dels Jueus - Institut d'Estudis Nahmànides. Girona.
- **El perfil del filòsof Eduard Nicol, per Bernat Castany.** 19 h. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Estels, ermites i esglésioles de la Serralada de Marina.** Del 26 de setembre al 3 de novembre. De 19:30 h. Museu de Badalona.
- **Sopar dels Sentits i dels Sentiments amb el Padre Àngel i Viqui Molins.** 20:30 h. Parròquia de Santa Anna. Barcelona.

Divendres 27 de setembre

- **Rûmî o l'experiència del foc, taller amb Halil Bárcena.** Del 27 al 29 de setembre. Institut d'Estudis Sufis. Barcelona.
- **Religiositat de Rusiñol, amb Josep de C. Laplana.** 16 h. Santa Cecília de Montserrat.

- **La Roda de la Vida, amb Drubpön Ngawang Tenzin.** Del 27 a les 19 h al 29 a les 13:30 h. La Violeta de Gràcia. Barcelona.
- **Mataries al protagonista?** 19:30 h. Parròquia de Santa Anna. Barcelona.
- **Pregària de Taizé.** De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.

Dissabte 28 de setembre

- **Taller de Cal·ligrafia Carolina. Nivell zero.** De 9:45 a 18 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Les esglésies de les colònies del Llobregat.** De 10 a 14 h. Aparcament de l'Ametlla de Merola. Súria.
- **Acompanyar la llibertat en Crist.** De 10 a 13 h. Casa de l'Església. Sant Feliu de Llobregat.

- **Visita temàtica al Castell de Cardona: Sant Vicenç, joia del romànic català.** 17:30 h. Castell de Cardona.
- **Jornada d'Honorança a Josep Dalmau.** 18 h. Gallifa.
- **Centenari de la Institució Teresiana a Catalunya.** 18 h. Basílica de la Mercè. Barcelona.
- **Presentació del llibre 'El corazón de la pastoral', amb Fernando Cordero.** 18 h. Llibreria Paulinas. Barcelona.

Diumenge 29 de setembre

- **Trobada fraterna de zeladors i pelegrins.** 10:30 h. Santuari de Santa Teresita. Lleida.
  - **Presentació del llibre 'Una vida de servei. Mn. Pau Queralt i Gaya'.** 18 h. Església de Sant Miquel. Montblanc.
-

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

El periodista Paco Niebla, de [@EFE_Catalunya](#), convida els religiosos/es a "lluitar i comunicar amb insistència" tot allò bo que fan els religiosos "per trencar la visió generalitzada que hi ha enmig la societat".

19:32 · 19 set. 19 des de [Llibreria Claret](#) · Twitter for Android

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

✍️ "Hem de tenir cor de mare envers el proïme. Què no fa una mare tendra pel seu fill?" —Sant Antoni Maria Claret [#pareClaret](#) Roma, 1869

7:30 · 17 set. 19 · [Hootsuite Inc.](#)

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Els meravellosos vitralls de la [#SagradaFamilia](#) són obra de Joan Vila-Grau, que els va elaborar seguint les indicacions de [#Gaudí](#)

15:29 · 17 set. 19 · [Twitter Web App](#)

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Enhorabona a la [@Epiacalella](#) pels seus 200 anys! Ho celebrem amb una gran festa!

20:49 · 14 set. 19 · [Twitter for Android](#)

Papa Francesc
@PapaFrancesc

⋮ [.@Pontifex](#): "Si nosaltres, bisbes i sacerdots, ens apropiem del do de Déu i el transformem en una funció, perdem la mirada de Jesús. Demanem al Senyor que ens ajudi a custodiar el nostre ministeri com un do" [#SantaMarta](#)

16:47 · 19 set. 19 · [Twitter for iPhone](#)

Maristes Girona
@maristesgirona

Els monitors/es del Cau Arrels ja estem preparant el nou curs a Sant Aniol de Finestres.

15:39 · 14 set. 19 · [Twitter for iPhone](#)

BlanquernaFCRI
@BlanquernaFCRI

Ahir, el Dr. Ferran Saéz Mateu va ser guardonat amb el 40è Premi Carles Rahola d'assaig per la seva obra 'La vida aèria', un dietari que defuig l'actualitat:

"L'actualitat hauria ocupat moltes pàgines, i més enllà de l'actualitat hi ha la realitat".

Enhorabona, professor! 🙌

11:56 · 18 set. 19 · [Twitter Web App](#)

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Si busqueu una casa a la natura! mireu aquest Instagram! És la casa Pare Coll! us encantarà! [instagram.com/casaparecoll/](https://www.instagram.com/casaparecoll/)

13:41 · 17 set. 19 · [Twitter Web App](#)

La Salle La Seu
@LaSalleLaSeu

A [#Religió](#) de 4t ESO els alumnes treballen a partir de fotografies pròpies el sentit de la vida [#reflexionem](#) [#imagine](#)m [#pensem](#) [#creem](#) [#lasallelaSeu](#) [#imagina](#)

La Salle Catalunya
12:58 · 20 set. 19 · [Twitter Web App](#)

1 Retuit 1 Agradament

SJD Serveis Socials
@SJD_SS_Bcn

Us presentem a l'equip del nou Projecte [#Folre](#) que avui s'inicia a Badalona. Un centre diürn d'atenció integral a persones [#sensellar](#) amb servei d'alimentació i higiene, espai de relació i acollida, activitats i acompanyament social.

[@FUNDACIOROCAIPI](#)
[@caritasbcn](#) [@OHSanJuandeDios](#)

9:37 · 16 set. 19 · [Twitter Web App](#)

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

[#SetmanaEuropeadelaMobilitat](#)
[#SetmanaMobilitat2019](#) 🚲
Consulteu les activitats que organitzen les nostres escoles i ajuntaments!
[#intensament](#) [#escolapropera](#)
[#escolacompromesa](#) 🌍🚲

14:03 · 17 set. 19 · [Twitter for Android](#)

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

L'educació ajuda a la persona a aprendre a ser allò que és capaç de ser" Hesíode, poeta de l'antiga Grècia
A la Fundació Pere Tarrés entenem l'educació com l'eix de la nostra missió i la millor forma d'acompanyar i ajudar a créixer a les persones 🌱

[#TarannàPereTarrés](#) [#TarannàFPT](#)

13:24 · 20 set. 19 · [Twitter Web App](#)

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

